

Κυριακή της Τυρινής

Με την έναρξη του Τριωδίου η Εκκλησία με τα αναγνώσματα και τους ύμνους της μάς προετοιμάζει για τον αγώνα της Μεγάλης Σαρακοστής. Αρχίζει από τη συναίσθηση της αμαρτωλότητας και την ταπεινή εκζήτηση του ελέους του Θεού από τον Τελώνη, ακολουθεί με την υπενθύμιση της αξίας της μετάνοιας και τη μεγάλη αγάπη του Θεού στην παραβολή του Ασώτου υιού και συνεχίζει με την Κυριακή της Απόκρεω όπου ο Χριστός μάς αποκαλύπτει ότι η έμπρακτη αγάπη προς κάθε συνάνθρωπό μας είναι το κριτήριο που θα μας οδηγήσει στη Βασιλεία Του.

Στα πρόθυρα της Μεγάλης Σαρακοστής, την Κυριακή της Τυρινής, η Εκκλησία με το ευαγγελικό ανάγνωσμα μάς ορίζει τα πνευματικά πλαίσια μέσα στα οποία θα αγωνιστούμε: Αρχίζει με τη φιλόνητη και δίκαια συμφωνία που συνάπτει ο Θεός με τους ανθρώπους, η οποία παρουσιάζεται με απλότητα: *«Εάν συγχωρήσετε τους συνανθρώπους σας για τα παραπτώματά τους, θα συγχωρέσει κι εσάς ο Θεός Πατέρας σας» (Ματθ. στ' 14)*. Αν συν-χωρέσουμε, αν χωρέσουμε, δηλαδή, μαζί με τους συνανθρώπους μας σε αυτό τον χρόνο, σε αυτό τον χώρο, σε αυτή την καθημερινή ζωή, τότε θα μας συγχωρέσει κι εμάς ο Θεός και όλοι μαζί θα χωρέσουμε αιώνια στη Βασιλεία Του. Η συγχώρεση αυξάνει την αγάπη μεταξύ μας και μας ενώνει, γι' αυτό εξάλλου αποτελεί και προϋπόθεση για να εισακούσει ο Θεός της αγάπης την προσευχή μας: *«πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος, ἵνα καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφή ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν» (Μάρκ. ια' 24-25)*· προτροπή καθόλα επίκαιρη, εφόσον η Μεγάλη Σαρακοστή είναι η κατ' ἐξοχήν περίοδος της προσευχής.

Η ευαγγελική περικοπή συνεχίζει θέτοντας ως προϋπόθεση του πνευματικού αγώνα την αληθινή νηστεία, η οποία κόβει το θέλημα και τις επιθυμίες μας, μαραίνει τα πάθη μας και ενισχύει τη βούλησή μας, που είναι απαραίτητη, για να πετύχουμε κάθε καλό. Προβάλλει τη νηστεία, όμως, που γίνεται χωρίς φαρισαϊκή υποκρισία και αυτοπροβολή, αλλά με ταπείνωση και υπακοή στην Εκκλησία, μακριά από τον έπαινο των ανθρώπων που συντηρεί την υπερηφάνεια. Τη νηστεία που γίνεται μυστικά, από φιλότιμο προς τον φιλόνητο Κύριο, ο οποίος θα ανταποδώσει στα φανερά, δίκαια τον μισθό της.

Μάς προτρέπει, ακόμη, να μη θησαυρίζουμε στη γη με πράγματα φθαρτά και πρόσκαιρα, όπως τα υλικά αγαθά, αλλά να θησαυρίζουμε στον ουρανό, όπου όλα είναι άφθαρτα και η αξία τους αιώνια. Το πώς θησαυρίζουμε στον ουρανό το έχει αναφέρει ο Κύριος σε μια άλλη διδασκαλία Του με την περιγραφή της Τελικής Κρίσης, όπου θα παρουσιαστεί όχι ταπεινά ως σωτήρας, αλλά ένδοξα ως κριτής των ανθρώπων. Εκεί αποκαλύπτει ότι κάθε πράξη αγάπης προς τους ελάχιστους αδελφούς του, δηλαδή τους ανθρώπους που έχουν πραγματική ανάγκη βοήθειας, σαν να προσφέρεται σε αυτόν τον ίδιο. Έτσι, καθετί υλικό ή πνευματικό που προσφέρεται προς τους εμπερίστατους συνανθρώπους μας, περνάει στα χέρια του Κυρίου ως αιώνιος θησαυρός μας. Μας βεβαιώνει, μάλιστα, ότι δεν μπορούμε να έχουμε δύο θησαυρούς, ένα του κόσμου τούτου κι ένα του ουρανού, διότι η καρδιά μας μόνο στον ένα μπορεί νά' ναι δοσμένη.

Με αυτή την ευαγγελική περικοπή η Εκκλησία μάς εισάγει στη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, στην πορεία που μάς οδηγεί στο Πάθος και την Ανάσταση του Χριστού. Με τα ευαγγέλια των τεσσάρων πρώτων Κυριακών του Τριωδίου μάς προβάλλει την ταπεινή προσευχή, την αξία της μετάνοιας, την έμπρακτη αγάπη που οδηγεί στη Βασιλεία του Θεού, τη συγχώρεση, την ευάρεστη στον Θεό νηστεία και την αξία των ουράνιων θησαυρών. Ας πορευτούμε στην οδό της χαρμολύπης προσπαθώντας να γνωρίσουμε τις πολλές μας αμαρτίες, μετανοώντας για τα λάθη, τις αστοχίες και τις παραλείψεις μας. Ας προσέλθουμε στις κατανυκτικές ακολουθίες και ας κοινωνούμε συχνότερα το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, που μάς μεταμορφώνει με τη χάρη Του. Ας νηστεύουμε όχι μόνο το φαγητό, αλλά και πολλές από τις εγωιστικές επιθυμίες και πάθη μας κι ας θησαυρίσουμε τα υλικά μας αγαθά ελεώντας τους αδελφούς μας. Ας συγχωρέσουμε, για να συγχωρεθούμε κι ας θυμηθούμε ξανά ότι ο Χριστός δεν ήλθε, για να δυσκολέψει τη ζωή μας, αλλά για να μας μάθει να ζούμε ενωμένοι και να μας δώσει πλούσια, αρχοντική ζωή όπως αυτός το υποσχέθηκε: *«ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζῶν ἔχετε καὶ περισσὸν ἔχετε» (Ιω. 10.10)*.